Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

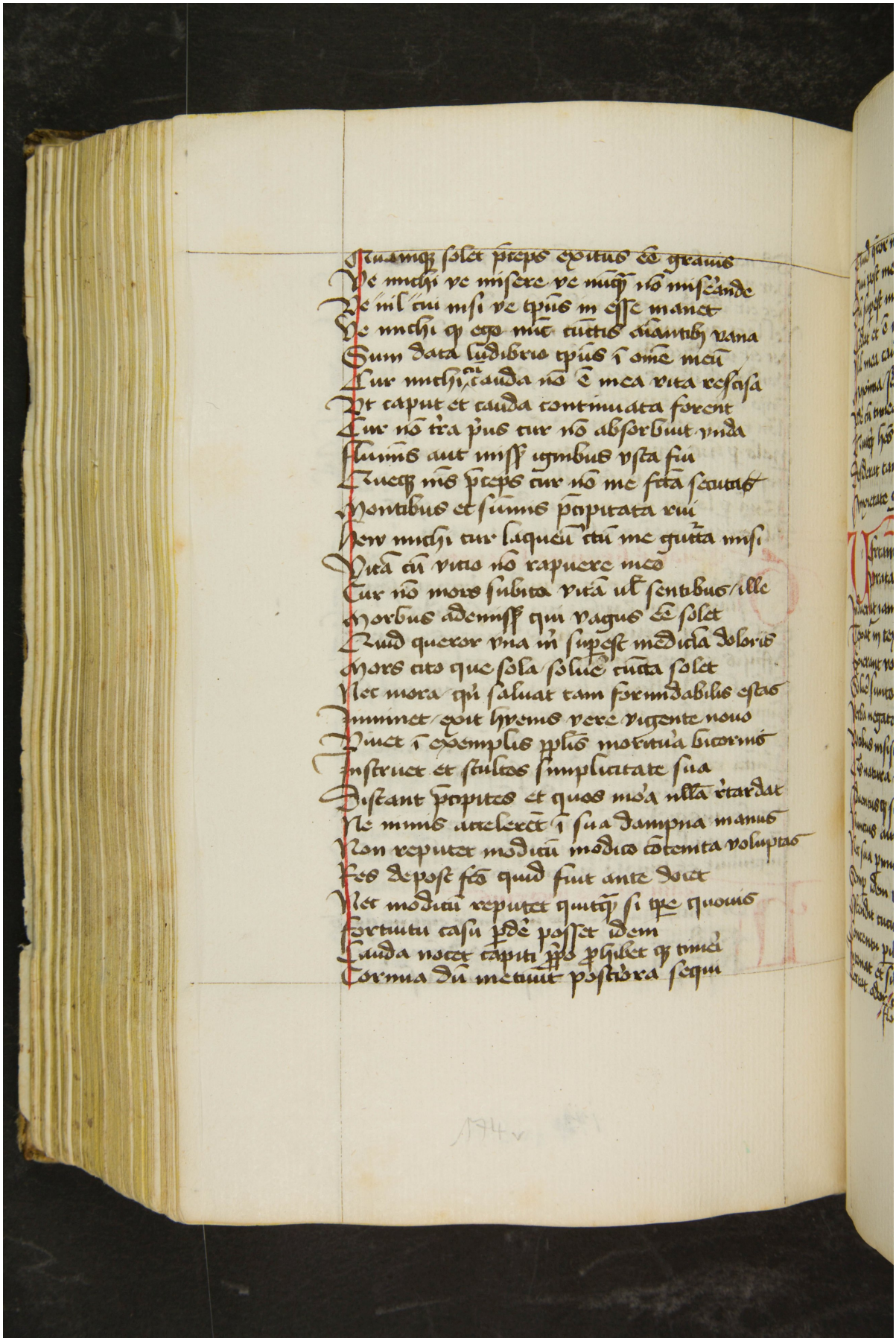

Sicuamq; solet preceps equitus cecidit grauis
Ve michi ve miscere ve mihi nō miscande
Ve mihi cui misi ve tpūs in esse manet
Ve mihi q; ego mīc cuctis cuantibus vana
Sum data ludibria tpūs i omne meū
Cur mihi caudā nō ē mea vita resasa
Vt caput et cauda continuata forent
Cur nō tra pūs cur nō absorbuit vnda
Fluuius aut imsi ignibus vsta fui
Cur q; mōs preceps cur nō me feta scaturis
Montibus et siuis proiectata rui
Nec mihi cur laqueū ctū me quita misi
Vita cū vitio nō rapuere meo
Cur nō mors subita vita ut sentibus ille
Morbus adempsit qui vagus ē solet
Quid queror vna in supest medicina dolorū
Mors cito que sola soluē cuncta solet
Vlet mora qi saluat tam formidabilis estas
Immitet qout hyemes vere vigente nouo
Vnet i exemplis plis motiua bicorum
Instruet et stultos simplicitate sua
Distant proiectos et quos mora nulla retardat
Ne minus arcelerē i sua dampna manus
Non reputet modicū modico contenta voluptas
Fes deposit fes quid fiat ante dolet
Vlet modicū reputet quitq; si tpe quouis
Fortuitu casu pdē posset idem
Cauda nocet capiti pro philet q; timeā
Cormia dū metuit postidera sequi